

1. Nej - mi - lej - ší Je - ží - ší,
a - bys ja - ko nej - vyš - ší

dí - tě ne - sem ke křtu tvé - mu,
vdech - nul ži - vot zro - ze - né - mu.

Při - ja - li jsme věr - nou zprá - vu,
že mu dáš i věč - nou slá - vu.

2. Žádáš od nás v slovu svém / z vody, z Ducha narození, /
aby člověk ve všem zlém / věděl o svém vykoupení. / Kdo se
tobě odevzdává, / ten i peklu odolává.

3. Proto k tobě spěcháme, / přijmi dítě z našich dlaní, /
tobě je oddáváme, / dej mu svoje požehnání, / ať je tvé jak
v tomto čase, / tak i na věčnosti zase.

4. Jako pastýř sám je veď, / ať je ovcí tvého stáda, / cestou
tvou ať kráčí vpřed, / pokoj tvůj si vždycky žádá. / Vinným
kmenem buď té duši, / ať je révou, jak se sluší.

5. Dáváme ti s radostí, / nám co na srdci tak leží, / dítě
našich starostí / oko tvé ať stále střeží. / Co zde drží chabé
ruce, / přiviň na své drahé srdce.

t: Benjamin Schmolck, Heilige Flammen, 1709 /

Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979

m: Johann Rudolf Ahle, Neue Geistliche [...] Andachten, 1664 /
Deutsches evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1854 / 2018